

Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

«International Research Association for History and Social Sciences Education» IRAHSSE/ AIRDHSSE
&

Το ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ, ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ / ΠΜΣ ΘΕΠΑΕ

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝ/ΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Διοργανώνουν διημερίδα

29-30 Μαΐου 2015

Θέμα

Layers of Identities

Οι εργασίες θα γίνουν στην αγγλική και γαλλική γλώσσα με παράλληλη μετάφραση στην ελληνική

Θα δοθούν βεβαιώσεις συμμετοχής

Οι εισηγητές συζητούν το θέμα της ταυτότητας στο πλαίσιο της **ιστορίας** και της **Διδακτικής της ιστορίας** και επιχειρούν να διερευνήσουν τη σχέση που έχουν άτομα και συλλογικότητες με το παρελθόν.

Η σχολική ιστορία, οι μνημονικές αφηγήσεις, τα μουσεία, τα μνημεία, οι ιστορικές επέτειοι και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης καταλαμβάνουν το δημόσιο χώρο. Σ' αυτό το δημόσιο χώρο τα υποκείμενα προσδιορίζονται σε σχέση με το παρελθόν. Μέσα από αυτές τις πολλαπλές αναπαραστάσεις του παρελθόντος τα άτομα παράγουν αξίες και νοήματα, διαμορφώνουν και παρουσιάζουν τη δική τους ταυτότητα με μορφές ποικίλες είτε αποστασιοποίησης είτε αφομοίωσης με άλλους.

Η διαδικασία της παγκοσμιοποίησης δεν περιορίζεται μόνον στη λειτουργία της οικονομίας και την οργάνωση της παραγωγής. Τέμνει όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ζωής. Τα συνήθη κριτήρια κατηγοριοποίησης, οι βεβαιότητες των νοημάτων μας καθώς και τα εσωτερικευμένα σχήματα ανάγνωσης του "εαυτού" και της σχέσης μας με την "ετερότητα" υπακούουν σε παραδοσιακούς συμβολικούς κανόνες;

Οι εισηγητές εστιάζουν στις στρατηγικές που κινητοποιούνται για τον επαναπροσδιορισμό των ταυτοτήτων στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης. Γνωρίζοντας ότι οι κοινωνικές και πολιτισμικές αλληλεπιδράσεις συσχετίζουν ομοιογένεια και διαφορετικότητα και παράλληλα ευνοούν δεσμούς μεταξύ ανθρώπων από μακρινές κουλτούρες, διερωτώνται ποια είναι η επίδραση της χρονικής και χωρικής διάστασης στους ταυτοτικούς δεσμούς που αναπτύσσονται.

Ενώ η εποχή των μέσων μαζικής ενημέρωσης μεταμορφώνει τον τρόπο που οι άνθρωποι συγκροτούν τις ταυτότητές τους, συμβάλλοντας κυρίως στη διαμόρφωση νέας κοινωνικής αναγνώρισης, παρατηρούμε ότι η πολιτισμική συγκυρία σημαδεύεται συχνά από κλειστές και εθνοκεντρικές ταυτότητες, με μορφές που κυμαίνονται από την υπεράσπιση τοπικών παραδόσεων μέχρι την έκφραση ξενοφοβίας, ρατσισμού ακόμα και εθνοκάθαρσης.

Η **ιστορία**, ως γνώση, διαθέτει το πλεονέκτημα να διευρύνει την εικόνα του κόσμου και της κοινωνίας πέρα από τον στενό μας περίγυρο. Η **Διδακτική της ιστορίας**, με βάση την ιδιαίτερη προβληματική της, μπορεί να προτείνει στη σχολική ιστορία και τα σχολικά προγράμματα διευθετήσεις και μέσα προκειμένου να αντιμετωπίζονται εθνοκεντρικές λογικές, ασύμμετροι προσδιορισμοί του εαυτού και της ετερότητας, ουσιοκρατικές ταυτότητες με μονοδιάστατη προοπτική. Μπορεί, επίσης, να μελετά τις αναπαραστάσεις και τις πρακτικές διδασκαλίας που επηρεάζουν αυτή την περιοχή, προκειμένου να εξασκούνται οι μαθητές ώστε να σκέπτονται τον εαυτό τους σε σχέση με τους άλλους, με την απόσταση και την οξυδέρκεια που επιτρέπουν τη συγκρότηση ταυτοτήτων ανοιχτών στον πολιτισμικό χρόνο και χώρο: τοπικό, περιφερειακό, παγκόσμιο / άμεσο, συγκυριακό, δομικό.